

Eduard Bomhoff: Niet polarisatie is het probleem, maar de angst voor een eerlijke analyse

Door [Eduard Bomhoff](#) - 23 november 2024

Geplaatst in [Polarisatie](#) - [Woke](#)

De Italiaanse premier Giorgia Meloni was in haar jonge jaren lid van de jeugdbeweging van de neofascistische Movimento Sociale Italiano (MSI). Maar nadat zij op 28 september 2022 de Italiaanse verkiezingen won, was drieënhalve week later de ministersploeg compleet en werd Meloni regeringsleider. In Nederland verschenen parmantige artikelen ('Italiaanse democratie in groot gevaar'), maar in Italië zagen de vier coalitiepartners - inclusief Noi Moderati, zusterpartij van ons CDA - geen reden om af te wijken van de gewoonteregeling dat de leider van de grootste partij premier wordt.

In Italië is het staatshoofd voorzitter van de constituerende vergaderingen; bij ons menen de politici de formatie helemaal zelf te kunnen regelen. Onze koning kreeg zodoende niet de kans om de coalitiepartners van Geert Wilders duidelijk te maken dat de PVV-leider met zijn 37 zetels de voor de hand liggende (in)formateur was.

Binnen de lijntjes kleuren

VVD en vooral NSC roken hun kans en trokken na de Tweede Kamerverkiezingen van 22 november 2023 eerst 109 dagen uit voor het zwart maken van Wilders. Op 12 maart 2024 viel vervolgens de beslissing: een veto op Wilders als formateur en premier. Toch was Wilders keurig lid van de VVD toen Meloni actief was in de jeugdclub van de MSI. Als leider van de PVV heeft hij wel beledigende uitdrukkingen gehanteerd ('kopvod' in plaats van hoofddoek) en de koran gedenigreed, maar zijn enige veroordeling (zonder straf) in bijna twintig jaar oppositie wordt nu toch algemeen gezien als een

Eduard Bomhoff: Niet polarisatie is het probleem, maar de angst voor een eerlijke analyse

krampachtige misslag van zijn rechters. En dan toch 109 dagen stoken tegen Wilders: wat een polarisatie!

Maar toen staatssecretaris Nora Achahbar vorige week onverdraaglijke polarisatie opgaf als de reden voor haar aftreden (het woord stond drie keer in haar brief aan de koning), zal ze niet gedacht hebben aan die 109 dagen van polarisatie tegen Wilders, met name door haar eigen partij NSC. Achahbar zal boos zijn geweest over de commentaren na de pogrom in Amsterdam in de nacht van 7 op 8 november.

Dankzij woke zijn we opgezadeld met regels over wat wel en niet polariseert die voor een gewoon mens onbegrijpelijk zijn. Wat mag volgens de zelfbenoemde scheidsrechters bij onze elitemedia: 'We zagen bij de demonstraties meer Marokkanen dan Vietnamezen'. Maar: 'De demonstranten waren in meerderheid Marokkanen' is racistisch en polariseert. Wie kan dan nog binnen de lijntjes kleuren?

Ook heel vervelend en niet behulpzaam is de gewoonte om vaak en vlug met een geheven woke-vinger 'discriminatie' te roepen. Neem bij voorbeeld de controle van de bagage van binnenkomende passagiers op Schiphol. Iemand ziet hoe bij een vlucht uit Lagos reizigers wat meer dan gemiddeld hun koffer moeten open maken en roept meteen 'racisme', want bij het toestel uit Helsinki hebben de Finse zakenmensen daar nauwelijks last van. Schiphol moest onder druk van de Tweede Kamer beloven om daarmee te stoppen. Zoals deze maand ook onze ambtenaren excuses moesten aanbieden omdat ze student Mohammed vaker op zijn uitwonendenbeurs hadden gecontroleerd dan studente Rosalie.

Ik ben niet woke maar econoom. Als er op Schiphol slechts genoeg personeel is om één op de honderd koffers te controleren, dan maar - op basis van de ervaringen uit het verleden - het liefst de koffers uit de landen met de meeste smokkelaars. En als de ambtenaren niet langs kunnen gaan bij alle Mohammeds en Rosalies, dan maar het best de categorieën studenten waar volgens hun ervaring de kans op fraude het grootst is. Vernederende en daarom foute 'discriminatie' zou ik het zeker wél noemen wanneer op Schiphol de zakenmensen uit Helsinki hun koffer netjes ingepakt terugkrijgen, terwijl reizigers uit Lagos zelf hun spullen weer moeten inpakken.

Verstandige controleurs gebruiken zogeheten 'statistische discriminatie', want dat is efficiënt en niet racistisch bedoeld. Een mooi voorbeeld is de douane op Kennedy Airport in New York. Lokale politici protesteerden omdat gekleurde passagiers meer controle ondervonden dan blanke en dus moest de douane beloven om voortaan kleurenblind te zijn. Maar toen kwam 9/11 en bleek uit opinieonderzoek dat zeventig procent van de zwarte kiezers extra controle wilde van passagiers uit het Midden-Oosten. Opnieuw: dat is geen racistische discriminatie, dat is prudent.

Steeds dezelfde fouten

Als woke-columnisten in *NRC* en *de Volkskrant* beweren dat we polariseren en groepen 'tegen elkaar opzetten' wanneer we durven te zeggen dat het vaak Marokkaanse jongeren zijn die joden belagen, treedt niet het effect op wat door die columnisten wordt beoogd. De PVV wint juist wanneer de elite

Eduard Bomhoff: Niet polarisatie is het probleem, maar de angst voor een eerlijke analyse

ontkent wat iedereen kan zien. NOS, *Volkscrant* en *NRC* maken steeds dezelfde drie fouten: vooroordelen, selectieve weergave van feiten en zelfingenomen superioriteit. Zoals John Stuart Mill al zei: 'Wie alleen zijn eigen kant van de zaak kent, begrijpt ook daar maar weinig van.'

Terug naar 'polarisatie'. Mijn verdriet over Rob Jetten is niet dat hij gepassioneerd is over de strijd tegen CO₂-uitstoot, maar dat hij zich niet interesseert voor de mening van andersdenkenden. Dat is dom en verkeerd. Wanneer Jetten een karikatuur maakt van zijn tegenstanders door hen te verwijten onverschillig te staan tegenover de toekomst van onze planeet, is dat wel degelijk een hevige vorm van polarisatie. Misschien bedoelen die tegenstanders alleen maar dat aanpassen aan een iets hogere temperatuur verstandiger en goedkoper is dan de Noordzee vol zetten met roestende windmolens.

De makke van Jetten is niet dan zijn D66 niets belangrijker vindt dan de strijd tegen CO₂ (dat mag), maar dat hij zo ongelukkig redeneert. Hij begint met een einddoel als absoluut te poneren - CO₂-neutraliteit in 2050 - en pas daarna oppervlakkig na te denken (maar onbegrensd met geld te strooien) over de vijfentwintig jaarlijkse stappen op de ladder daarnaar toe. Jettens fout is dat hij oppervlakkig maar met grote stelligheid een eis heeft gesteld voor 2050, maar niet op de hoogte lijkt van de analyse van zijn opponenten dat die eis onmogelijk is te realiseren.

Zo is ook een meer eerlijke analyse nodig als het gaat over onze Marokkaanse medeburgers - de bijdrage van Aart G. Broek

<https://www.wyniasweek.nl/de-marokkaanse-scooterjongens-voelen-zich-vernederd-door-succesvolle-marokkaanse-meisjes-en-vrouwen> in de dinsdageditie van *Wynia's Week* was een mooi voorbeeld.

Columnisten en ministers moeten stoppen met handenwringen en gaan nadenken over verstandige stappen. Minister van Onderwijs Eppo Bruins (NSC) moet het nut gaan analyseren van (1) het inhouden van kinderbijslag wanneer er sprake is van spijbelgedrag; (2) strenge controle en indien mogelijk een verbod op Islamitische (weekend)scholen (onze Duitse burens zijn daar radicaal in); (3) Sinterklaas terug op school en weer gewoon Kerstmis in plaats van 'midwinterfeest' en (4) correctie in het basisonderwijs van de foute opheffing door de paarse kabinetten van sport, zwemmen en muziek.

Superieur doen helpt niet

Voor de columnisten in de elitemedia geldt dat ze hun reputatie zouden kunnen opvijzelen door hun gevoelens eens wat vaker opzij te zetten en door beter te luisteren en praktischer te worden. Superieur doen over Wilders heeft de PVV aan 37 Tweede Kamerzetels geholpen, net zoals in Amerika superieur neerkijken op Donald Trump, zonder te onderzoeken wat voor zijn kiezers belangrijk is, de Republikeinse overwinning van 5 november extra groot heeft gemaakt.

Wierd Duk geeft met zijn reportages en interviews in *De Telegraaf* het goede voorbeeld. Hij strooit niet met zware woorden als polarisatie, racisme of discriminatie, maar luistert, ook naar mensen die anders denken dan hij zelf.

Eduard Bomhoff is oud-hoogleraar economie aan de Erasmus Universiteit Rotterdam, Nyenrode en Monash University. In 2002 was hij vicepremier in het eerste kabinet-Balkenende. Op 25 november

WYNIA'S WEEK

Eduard Bomhoff: Niet polarisatie is het probleem, maar de angst voor een eerlijke analyse

verschijnt zijn nieuwe boek *'Het Casinopensioen - en andere brandende kwesties.'* Het boek is overal te koop of te bestellen, zoals [ook in de winkel van Wynia's Week](#)

Wynia's Week verschijnt nu drie keer per week! De groei en bloei van Wynia's Week is te danken aan de donateurs. **Doet u al mee? Doneren kan op verschillende manieren. Kijk [HIER](#). Hartelijk dank!**